

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs III. Laua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

poculum ex vino condito, & mustum malorum granatorum meorum.

Tantum autem placet hæc dulcedo palato cordis mei, ut te hoc modo inuentum, sola ad meam vtilitatem tenere nolim, verum potius, *apprehendens ducam te in domum matris meæ*, familiam scilicet sanctæ Ecclesiæ, ut quod ex tuâ gratiâ intelligo, hoc fratribus meis audire & discere cupientibus eum benevolentia communicem.

Qui alium docet seipsum docet.

Ibi ergo me docebis, quia quo plus alios docueris, tanto amplius cum eis disco: plus enim confert collatio, quam lectio. *Et dabo tibi poculum ex vino condito*, quia sic docendo vel conferendo, exponam figuram legis cum veritate & gratia euangelij, sius sensum historicum cum allegoriâ & moralitate conditum, & hoc poculum tibi dabo, quia omnem hanc scientiam ad tuum honorem & gratiam conferam.

Dabo tibi quoque mustum malorum granatorum meorum, quia dum sanctorum patientiam, & multiplicem virtutum laborem prædico, ipsa quoque exemplum laboris & patientiæ ipsorum accipio, quæ tamen omnia nec ipsorum, nec meæ potestati, sed tuæ pietati & gratiæ ascribo.

Igitur tantâ dilecti mei & fratris mei præsentia, mecumque commemorantis dulcedine & gratiâ, quasi ab omnibus mundi huius voluptatibus & curis abrepta, ad vos ô filiæ

Ierusalem conuertor, & quid in me habeam proposito denuntio, quantum ei charitate coherere ostendo. Quid inquit hoc est? *leua*, inquit, *eius sub capite meo.*

VERSVS III.

Leua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.

Bona enim omnia temporalia ab eo mihi concessa amore æternorum bonorum postpono, ipsa verò æterna totâ mente concupisco, & ad illa peruenire totâ animi virtute propono. Licet enim *in sinistra eius sint diuitiæ & gloria*, quantum ad vtilitatem & pulchritudinem creaturæ, quâ homo ad cognitionem sui creatoris ducitur, ut non sit inexcusabilis: *longitudo tamen dierum in dextera eius est*, non quæ finiatur, sed quæ immutabiliter in sui beatitudine consistat.

Leua ergo eius sub capite meo erit, sed *dextera eius amplexabitur me*, quia temporalium memoria me tenebit, non tamen ad sui delectationem & vnum perpetuum; æternorum verò desiderium totam me circumdabit, adeo ut omnes sensus meos in sui studium conuertat, & ea quæ retro sunt obliuisci, atque in ea quæ ante sunt totam me extendere compellat.

Verum

Prou. 3.

Rom. I.

Prou. 3.

Per leuam sub capite memoria temporalium sine affectu ad illa, per amplexationem dextera desiderium æternorum significatur. Phil. 3.

Verum quid hæc agit sponsus, qui pijs animi studijs atque profectibus gaudet, atque eius deuotionis & puræ intentionis dulcedine delectatur? *Adiuro vos inquit filia Ierusalem, &c.*

VERSUS IV.

Adiuro vos filia Ierusalem, ne suscitatis, neque euigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit.

Cura rerum transeuntium impediunt contemplationem.

Nolite, inquit, filia Ierusalem dilectam à tam utili & honesto proposito suo abducere, aliqua rerum transeuntium cura, importunè ei suggerendo vestram vel sui ipsius necessitatem circa exteriora, quæ non permittunt liberum esse animum ad appetenda & perfectè conseruanda sanctæ contèplationis otia, sed hoc magis eius iudicio relinquite, *quæ ex vnctione mei spiritus docetur*, hanc habere discretionem, vt sciat quando sit utile, nunc diuinis rebus insistere, nunc vestræ infirmitati condescendere. *Siue dilectam futuram nullo modo susciteris, neq; euigilare faciatis*, compellendo minis

Dilecta quare suscitari omnino debeat, donec ipsa velit.

1. Ioh. 2.

vel promissionibus, quia Deus coacta seruitia non approbat, quin potius eam suæ relinquite voluntati, Ps. 53. quia scriptum est, *voluntariè sacrificabo tibi, &*, qui spontè se offerunt Domino, benedicuntur Domino: *nemo autem venit ad me, nisi Pater qui misit me, traxerit eum.* Si enim trahitur Ioh. 6. venit, si non venit non trahitur: ergo non compellatis eam, donec ipsa velit; tunc enim acceptabile Deo erit boni operis sacrificiū, si bonæ voluntatis condimento fulciatur.

Vos autem dilectissimæ sorores quas aliquantulum morosius & prolixius, pars Cantici huius suam modulatione tenuit, istam quasi extremam in depositione vocem attendite, considerantes quam acceptum Deo & dulce sit animæ in sanctæ conuersationis proposito quiescere, & in diuinæ contèplationis studio dormire; & è contrario quam periculosum, quamque Deo aduersum, de hoc vos proposito aliqua occasione abducere, & ad rerum temporali-

um curam detorque

re.

Parænesis ad Virgines cū epilogo huius tertij libri.